

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344237216.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Jeg var hos min Ven *Cazals* - Maler, Tegner, Poet fuld af Haab, men endnu kun kendt som Forfatter til en Række vittige Sange, der alle besynger Digteren *Paul Verlaine* og det literære Liv i Quartier Latin, Symbolismen, Dekadismen, Jean Moréas, og hvad der inden for denne Kreds er Berømmelse og Spot værd. Jeg havde tidligere kun truffet ham ved *La Plumes* Lørdagssammenkomster, hvor han alene foredrager sine Viser, og hvor han altid modtages med stærkt Bifald, naar han i en lang, brun, veltilknapet Redingot, i en sort Silkehat og med Spaserestok i Haanden træder op paa Tribunen. Mode: 1830! Holdning: en blid Uforstyrrelighed og Glæde - naar han løfter sin Stok for at dirigere Omkvædet til en af sine Viser, har han en Lethed og Værdighed som en Feltherre, der byder over sine Tropper, og der er da i hans Sjæl ingen Tvivl om, at Tempoet i hans flotte Omkvæd har mindst lige saa stor Betydning for Menneskeheden som en Flaademanøvre i Kronstadt. Brune Øjne, brun Mustache og Fipskæg. Mange erobrede Kvindehjerter. Men *Cazals* er fra Naturens Haand skabt for Troskab og Engifte, Ømhed og Poesi.